

Jeg vil sige til alle ordførerne, for mange har været inde på det her spørgsmål, at jeg selvfølgelig er fuldt ud indstillet på under udvalgsbehandlingen, at vi dykker dybere ned i det her, så de tvivlsspørgsmål, der måtte være om rækkevidden af det her, og hvad det betyder, bliver grundigt belyst. Men jeg mener altså, at når man har sagt ja til, at der er lande, der er fuldgyldige medlemmer af EU, hundrede procent på alle andre områder, så er det altså meget mærkeligt, at man så, når det drejer sig om at requirere beviser fra hinanden, lige pludselig ikke har tillid til, at domstolene i et land er lige så dygtige til at træffe afgørelser som domstolene i Danmark. Der bliver man altså nødt til at tro på, hvis ellers der er en logik i at tro på det europæiske samarbejde, at domstolene er velfungerende i alle landene, og det har vi fuld tiltro til.

Den anden del af lovforslaget var der, som jeg hørte det, meget bred opbakning til. Den går jo på muligheden for at overføre en domfældt til afsoning i det land, hvor vedkommende er statsborger, eller det land, hvor vedkommende har bopæl. Det er et forslag, der har sin oprindelse fra Sverige, og som jo primært går på resocialisering. Jeg synes, det er et rigtig godt forslag; jeg synes, det er helt naturligt, at man får mulighed for at afsone i det land, hvor ens familie bor, og hvor man kommer fra, og jeg synes, der er fundet en meget fin, fornuftig ordening på det.

Så jeg vil sige, at jeg selvfølgelig takker for de mange positive bemærkninger, der har været, men jeg har som sagt også en vis forståelse for, at det her med gensidig anerkendelse en gang imellem er noget, der kræver, at vi tygger det grundigt igennem og ser på det med juridiske briller, og det er vi naturligvis også indstillet på at gøre under udvalgsbehandlingen.

Kl. 16:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der er et par korte bemærkninger, og den første er fra hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 16:16

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for ministerens besvarelse i forbindelse med de bekymringer, som jeg og Dansk Folkeparti har rejst i den her debat. Jeg synes dog ikke helt, jeg fik et klart svar på, hvad løsningen på problemerne egentlig er, nemlig det forhold, at danske myndigheder ikke må efterprøve kendelser, afgørelser, fra bulgarske, rumænske, polske og andre domstole og andre offentlige myndigheder, når de anmoder os om at medvirke til at ef-

terforske noget, som i øvrigt ikke engang behøver at være kriminelt efter dansk ret.

Når nu justitsministeren kigger på den praksis, der dannes sig ved Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg, og måske særligt forholdet sig til artikel 6, altså spørgsmålet om retfærdig rettergang, vil jeg gerne høre, om det er justitsministerens opfattelse, at der er fuldstændig proportionalitet i mængden af sager mod EU-landene ved Menneskerettighedsdomstolen, eller om det er ministerens opfattelse, at der tværtimod måske er nogle lande, som har en meget markant sagspukkel ved Menneskerettighedsdomstolen. Og kunne det ikke skyldes, at der faktisk i disse lande er meget alvorlige problemer med at sikre en retfærdig rettergang efter menneskerettighedskonventionens artikel 6?

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Justitsministeren.

Kl. 16:17

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Morten Messerschmidt, at jeg ikke er i tvivl om, at de lande, der i dag er medlemmer af EU, har været igennem en overordentlig hård proces for at gøre sig klar til at være fuldgyldige medlemmer af EU, herunder at deres retsvæsen og myndigheder har gennemgået en hård efteruddannelse, træning og andet, for at kunne leve op til de krav, der bliver stillet.

Jeg vil sige, at der selvfølgelig er problemer nogle steder. Der er også mange lande, hvor man i det hele taget tumler med spørgsmålet om at lave reformer i retsvæsenet. I mange, mange lande i hele verden er retsvæsenet jo kendt for at arbejde meget langsomt, og det fører bl.a. til mange sager ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol – også sager, der vedrører Danmark. Så jeg synes, man skal være varsom med at sige, at det, at der kører sager ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, er udtryk for, at man ikke har en ordentlig retsstat, og at man ikke har en ordentlig lovgivning; det kan man sådan set godt have.

I Danmark har vi lavet en domstolsreform, og det er jo bl.a., fordi vi ønsker, at sagerne skal kunne ekspederes hurtigere, så vi ikke kommer ind i de her meget langvarige sager. Der er også taget andre skridt med hensyn til at nedbringe de langvarige sigtelser og andet, der gerne skulle skærme imod, at Danmark får for mange sager ved Menneskerettighedsdomstolen.

Men jeg synes, det vil være meget forkert at, om man så må sige, sætte lighedstegn der, altså